

El Parc amaga en el seu interior un interessant patrimoni natural a bracet entre la natura més feréstega i la més domesticada, entre les espècies autòctones i les al·lòctones.

Aquest patrimoni natural, per a la seva millor comprensió, el diferenciarem en 4 ambients:

L'enjardinament (humit i sec)

La pineda

L'alzinar

Les basses

Un apunt sobre quina fauna viu al Parc. Amb sort hi veurem esquiroles, o si més no, les abundants restes de pinyes que deixen, sobretot al voltant dels pins blancs; insectes com papallones o escarabats; un munt d'ocells com la merla, la garsa, el gaig, el tudó, la tórtora turca, el tallarol capnegre, diferents mallerengues (blava, carbonera, petita, emplomallada i cuallarga), el bruel, el raspinnell i un llarguíssim etc.

Tots aquests animals i plantes interactuen entre ells creant complexes relacions que permeten assolir equilibris dinàmics, si la mà de l'home no els altera.

Dins el Parc, tingues en compte aquestes normes:

- No surtis dels camins marcats
- No agafis ni malmetis les plantes
- Respecta els animals
- Porta el gos lligat i recull els seus excrements
- No llencis deixalles
- No hi abandonis animals aliens a la nostra fauna
(tenen una repercussió molt negativa sobre la fauna i la flora autòctona)

PARC DE CAN MUNTANYÀ

HORARIS D'OBERTURA

HIVERN D'OCTUBRE A JUNY:

De dimarts a diumenge: 10,30 a 18,00 h

ESTIU DE JULIOL A SETEMBRE

De dimarts a diumenge: 11,00 a 20,00 h

Dilluns no festius: TANCAT

Per a més informació sobre els horaris:

Polícia local, tel.: 629 359 359

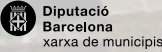
Un projecte impulsat per

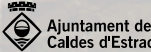
Realitzat per

Patrocinat per

Amb el suport de

**Itinerari per descobrir
el nostre patrimoni natural**

**L'enjardinament
humit**

De seguida que entrem al Parc ens endinsem en aquest subambient, amb plantes que requereixen força aigua i/o un bon substrat on arrelar. Aquí hi trobem: gespes, ciques, hibiscs, vinyes verges, etc.

L'enjardinament sec

Comencem a caminar i trobem aquest subambient ubicat a la penya, implacablement batuda pel sol, seca i amb un substrat molt escadusser. Aquí tan sols hi poden viure espècies adaptades a la manca d'aigua i nutrients, així com a l'excés de llum, cosa que aconseguixen a través de diferents estratègies estructurals, morfològiques o fisiològiques.

Cal destacar, com a exponent màxim del desenvolupament vegetal de la penya, la presència d'una màquia litoral composta de garric i llentiscle; una màquia, en principi, absent al tram central del litoral català.

La pineda

Un cop que hem deixat enrere la màquia arribem a la pineda, constituïda pel pi pinyer, tan corrent als substrats granítics presents a bona part del Maresme. L'estrat arbore està dominat per aquest pi, amb el permís dels pocs pins blancs i pinastres que també viuen al Parc, i al sotabosc, amb més o menys intervenció humana, es fa palesa la presència d'una bona colla d'espècies pertanyents als alzinars: galzerans o marfulls, per exemple.

L'alzinar

Seguim l'itinerari i accedim a un alzinar que, si bé molt jove i esclarissat, s'encarrila amb pas ferm vers l'alzinar litoral, l'etapa més madura possible sota el paràmetre climatològic on ens trobem. Cal fer notar la sensació ombrívola, fresca i humida del seu interior.

Les basses

Finalment arribem a aquest últim ambient, amb una bassa "feréstega" on s'han eliminat els components exòtics (a diferència de la resta de basses del Parc que, bàsicament, contenen espècies foranes). Aquesta bassa és de gran importància per a la supervivència de diferents espècies animals i plantes, tant aquelles que necessiten un medi aquós per a viure-hi sempre, com les que hi desenvolupen una part del seu cicle vital o, senzillament, per a aquells animals que les utilitzen per a beure-hi. I encara són més importants si pensem que en el nostre clima mediterrani l'aigua és un recurs escàs i altament fluctuant, tant en l'espai com en el temps.

Cloenda

Després de veure les basses, només cal seguir les indicacions de l'itinerari i enllaçarem amb l'inici.

